

E K O

**Školský časopis študentov
OA Senica**

**Jún 2018
Letné číslo**

Obchodná akadémia v Senici

Obsah

Príspevok I. B (rozhovor s talentovanými futbalistami)

Piesočná pohľadom II. A (...druháci boli na kurze)

Príspevok II. B (prečítajte si a zasmejte sa)

Úvaha študentky z III. A (...čo s vlastným životom?)

Kultúrne vyžitá III.B (Tatianin fajn článok)

Keby som mal na udici zlatú ryбку (s III. C trochu zvažnieme)

Triedna je fajn! (IV. A sa lúči s triednou učiteľkou)

Cesta štúdiom cestovného ruchu (CR-kári odchádzajú...)

Milí študenti,

do rúk sa vám dostáva nové EKO, ktoré vzniklo... Hm, ako to jemne povedať... Ťažko-preťažko!

Verím však, že od budúceho školského roka, keď sa EKO dostane do rúk členom študentskej rady, vznikne ľahšie a... samozrejmejšie. Veď je fajn mať SVOJ priestor na vyjadrenie SVOJICH názorov. Dajte však pozor a nezamrznete v prázdnych rečiach a sľuboch, ako to bolo v tomto školskom roku!

Ach, tie vaše reči, reči, sľuby, sľuby...

Moja cesta spojená s EKO sa končí. S časopisom a jeho redaktormi som spolupracovala 18 rokov! Vďaka EKO som stretla originálnych, tvorivých a zodpovedných študentov. Zažila som podnetné a pekné EKO. Ale všetko sa zmenilo, zmenili ste sa... Milí obchodkári, snažila som sa, naozaj snažila, ale preklenúť vašu ľahostajnosť neviem a priznávam, už ani nevládzem. A tak na záver už len jedno želanie:

Milé EKO, želim ti redaktorov – zaujatých, nadaných, trpezlivých a hlavne pracovitých! To sú totiž základné atribúty pre akúkoľvek zmyslupnú prácu! EKO, vydrž!

PhDr. Iveta Hazuchová

Príspevok I.B

Tomáš, Patrik a Martin, žiaci I.B, sú aktívni futbalisti, ktorí usilovne športujú, trénujú, a venujú veľké úsilie tomuto športu. Ale ako pri tom zvládajú školu? Opýtali sme sa chlapcov pár otázok: ako zvládajú školu, kto je ich idol a pod.

Ako vyzerá váš program po skončení vyučovania?

Patrik: Náš program po skončení vyučovania vyzerá takto – hneď po škole si ideme zobrať veci na tréning a potom si ideme kúpiť niečo na zjedenie, aby sme mali viac síl. Cestou na tréning sa trochu najem. Keď prídeme do kabíny, čakáme, kým príde náš tréner. Niečo nám povie a potom ideme trénovať.

Tomáš: Ako inak, idem na tréning.

Martin: Po škole sa vždy vyberiem na tréning.

Ako zvládáte učenie, keď máte do večera tréning?

Patrik: Po príchode domov z tréningu sa idem poriadne navečerať a potom sa idem učiť. Občas, keď toho máme veľa, sa učím až do neskorej noci. Niekedy sa aj nestihnem naučiť, v tom prípade sa modlím, aby ma v škole pani profesorky neskúšali.

Tomáš: Keď prídem domov ako prvé sa idem najesť. Niekedy chodím von do 20.30h. Potom sa idem na hodinku a pol učiť. Našťastie, nie je toho až tak veľa a všetko v poriadku stíham.

Martin: Ak máme toho veľa na ďalší deň, tak sa učím do neskorého večera, ale inak ako-tak zvládam.

Kto je váš idol a prečo?

Patrik: Môj idol je Neymar. Je to brazílsky futbalista, ktorý hrá za klub Paris Saint Germain. Patrí medzi najlepších hráčov na svete. Veľmi sa mi páči jeho spôsob hry. To čo dokáže Neymar s loptou je priam nemožné. Tak isto sa mi páči jeho štýl obliekania. Snažím sa, aby som raz bol taký dobrý ako je on.

Tomáš: Môj idol je Kylian Mbappé. Je to výborný hráč, ktorý hrá za Paris Saint Germain. Má len 19 rokov a to čo dokáže on – taký mladý - nedokázal nikto. Páči sa mi jeho hra jedna na jedna. Veľakrát si robí z hráčov kuželky.

Martin: Messi, pretože nie je sebecký, je pokorný, tímový a, samozrejme, je jeden z najlepších futbalových hráčov na svete.

Za aký futbalový klub by ste chceli a hrať a prečo?

Patrik: Fú, chcel by som hrať za hocijaký slávny klub, ako je napr. FC Barcelona, Real Madrid, Juventus Turín, SSC Neapol alebo Manchester United. Ale keby som si máľ vybrať jeden, tak by to bol práve Manchester United. Tento klub mám veľmi rád. Už odmalička som bol ich veľký fanúšik. V tomto klube pôsobilo veľa rôznych futbalových legiend. Preto by som si chcel aspoň skúsiť zahrať za tento klub. A keď nie zaň, tak aspoň proti nemu.

Tomáš: Chcel by som hrať za Real Madrid alebo Liverpool. Realu Madrid som fandil už ako malý, aj doteraz im fandím. Je to najlepší klub na svete. Každý rok získavajú trofeje. Za Liverpool by som chcel hrať preto, lebo má najlepších fanúšikov a vynikajúceho trénera. V poslednej dobe patria k najlepším klubom na svete.

Martin: V Španielsku Barcelona a Celta Vigo, pretože sa tam hrá technický futbal, a ten mám radšej ako súbojový.

Ďakujem za rozhovor a želám veľa futbalových úspechov!

Viktória Poláková, I.B

Piesočná pohľadom II.A

My druháci sme sa koncom mája vybrali na kurz športových aktivít (konal sa od 22. do 24. mája). Úprimne, väčšine z nás sa veľmi nechcelo... Nakoniec sme však išli všetci a neľutujeme!

Po príchode na Piesočnú (Moravský Svätý Ján) sme si rozdelili izby. Ubytovali sme sa a hneď zisťovali, kto počas dvoch dní kurzu bude naším susedom. To bola mimoriadne dôležitá informácia! Nasledovalo rozdelenie do skupín a hor sa na aktivity! Niektorých čakalo bicyklovanie, ďalší sa dali na turistiku. Večer sme založili oheň, vytiahli gitaru a spievali. Samozrejme, opekačka! Je pravda, že niektorí vyrobili zo špekáčikov uhlíky, ale pri vatre sme sa aspoň lepšie spoznali.

Druhý deň nás čakali nové aktivity... Jedna skupina druhákov zostala v areáli, hrali sme rôzne športové hry a kúpali sa v bazéne. Iní sa zase venovali turistike a cyklistike, dokonca zašli až do Kútov. Trasa ako za trest, ale zvládli ju!

Kurz sme si užili a čo je najdôležitejšie – lepšie sme sa spoznali. Máme skvelé zážitky a spomienky. A to je to naj!

Žiaci z II. A

Príspevok II. B

My žiaci II. B triedy by sme sa radi s vami podelili o naše „hlášky“, ktoré sme zaznamenali počas vyučovacích hodín na OA.

Dúfame, že po ich prečítaní máte úsmev na tvári a o kúsok lepší deň.

S pozdravom II. B

p. f. Gáliková: Kto chce ísť odpovedať?
.....Nikto? No ja vás nebudem vyťahovať jak „oharky“ z pohárka!!!

p. f. Bocmanová: Vždy mám čas, ale keď nemám, tak skúšam...

p. f. Držíková: Ako sa voláte?

Miky: Miroslav.

p. f. Držíková: A inak?

Miky: Ako inak? Veď Miro!

p. f. Bocmanová:
Čomu sa smejete?
Vlastnej hlúposti?

Maťka: Pani profesorka? A keby sa dám prihlásiť ?

p. f. Gáliková: Čo sa správaš jak D ?

p. f. Držíková: Tomáš, kde ste myslou ?

Tomek: Já sem nepil ...

p. f. Bocmanová: Zatvoríme knihy, otvoríme rozum!

p. f. Mudrochová: Tomáš, vidím, že sa snažíš čítať, ale máš to naopak.

Som mladá a chcem byť úspešná

(Úvaha o vlastnej budúcnosti)

Otázka budúcnosti je pre každého mladého človeka tou najťažšou otázkou. Všetci vieme, že chceme byť úspešní, niečo v živote dosiahnuť. Na to, aby sme sa stali úspešnými, si musíme najskôr stanoviť cieľ.

Mojím momentálnym dlhodobým štvorročným cieľom je zmaturovať. Každý dospelý si pomyslí, aké jednoduché, keď to zvládli oni, zvládnem to aj ja. Maturita je teraz mojím životným poslaním, niečím, čo vyzerá byť také vzdialené a také hrôzostrašné. No

keď to príde, ani si neuvedomím ako a už budem rozmýšľať, či vážne mám ísť na moju vysnenú ekonomickú vysokú školu, alebo či nebude lepšie to o rok, o dva odložiť? Precestovať kus sveta, zarobiť nejaké peniaze, vrátiť sa s množstvom zážitkov a skúseností. Bol by to pre mňa veľký úspech? Život, ktorý si nemôžem naplánovať. Miesta, kde sa nemôžem na nikoho známeho obrátiť. Naučiť sa žiť samostatne. Keďže sa už trocha poznám, s veľkou pravdepodobnosťou zostanem tu a nastúpim na vysokú. I tak pre mňa veľký úspech. Ved' do zahraničia môžem cestovať aj po skončení školy.

Keď sa mi toto všetko s nejakým šťastím podarí zvládnuť, čaká ma ďalšia veľká skúška. Ako keby už tých skúšok nebolo v škole dosť. Skúška s názvom - Práca. Zostanem v Bratislave, ako som plánovala, alebo sa vrátim späť do Senice, bližšie k našim alebo odídem do zahraničia, robiť prácu, ktorú som vždy chcela a ktorá ma tak baví, pre lepšie finančné ohodnotenie?

Hocijako sa rozhodnem, v tej dobe už budem, aspoň dúfam, plánovať budúcu svadbu alebo prinajmenšom spoločnú budúcnosť s niekým výnimočným. Neskôr by sme si mohli zaobstarať aj mačku, možno psa, a keď už budeme pripravení - aj spoločné deti. Zdravá, šťastná, milujúca a úspešná rodina. To už by bol aký úspech! Nebudem už síce také mladá ako teraz, na konci strednej školy. Ale ako hovorí každý starší človek – nie si starý, pokým sa tak necítiš. Takže, keď budem stále také mladá ako teraz, so všetkými zážitkami a skúsenosťami si budem môcť s čistým svedomím povedať, nielenže chcem byť úspešná, ale som úspešná a nikto mi to nevyvráti!

Študentka III.A

Kultúrne vyžitá III. B

Po dni voľna, 2. mája 2018, sa naša trieda III. B spolu s ďalšími žiakmi druhého a štvrtého ročníka, zúčastnila na divadelnom predstavení „Zmierenie alebo Dobrodružstvo pri obžinkoch“. Nová budova Slovenského národného divadla nám otvorila svoju náruč a opantala nás nielen svojím interiérom či exteriérom, ale tiež unikátnym predstavením. To pre nás tretíakov malo pridanú hodnotu, keďže dielo od Jána Palárika je súčasťou maturitných otázok zo slovenského jazyka a literatúry.

Čo sme mali možnosť vidieť?

Jasným kladom tohto predstavenia bolo hviezdne herecké obsadenie. Známi herci ako **Milan Ondřík, Dano Heriban, František Kovár, Dominika Kavaschová, Mária Bartalos (rod. Havranová), Jana Oláhová** a mnoho iných, dokázali v sále vytvoriť kúzelnú, príjemnú, vtipnú náladu. V diele sa objavili jasné prvky moderného hereckého prejavu, o čom miestami svedčili dvojzmyselné poznámky, pri ktorých sa smiechom otriasalo celé publikum. Herci však nepredstavovali jediné pozitívum hry, ktorú sme mali možnosť vidieť. Celý umelecký dojem podčiarkli **výborní tanečníci z LUK.dance**.

Ako už bolo spomínané vyššie, pre nás študentov bol tento zážitok pozitívny i v študijnom zmysle. Aj z divadelného predstavenia sa dá totiž zapamätať všetko potrebné na to, aby sme nemuseli úmorne čítať celé Palárikovo dielo. Spojili sme tak príjemné s užitočným a veríme, že do konca nášho štúdia na obchodke“ sa ešte neraz staneme divákmi podobne skvelého predstavenia.

Tatiana Sadloňová, III. B

Keby som mal na udici zlatú rybku...

Zlatá rybka a možnosť troch želaní. Pekná predstava. Ľudia si čarovnú rybku spájajú s rôznymi životnými situáciami, snívajú o jej ulovení a hovoria slovo keby... Keby tak rybka existovala, keby som ju práve ja chytil, keby... Ale čo by si želali, keby ju naozaj chytili? Priali by si, čo je dôležité pre nich alebo pre ostatných? Pomohli by svojim prianím sebe alebo aj niekomu inému?

Keby som mal na udici zlatú rybku ja, moje želania by boli jednoznačné a bez najmenšieho zaváhania by som ich vyslovil.

Prvé želanie by znelo, aby som mohol vrátiť čas. Mohol by som tak zabrániť niektorým situáciám a udalostiam.

Druhé a rovnako dôležité želanie by bolo, aby sa na rakovinu nezomieralo. Alebo aby vôbec neexistovala? Zdravie. Choroby. Aj pri „obyčajnej“ horúčke si ľudia dokážu uvedomiť, že ak nemáš v poriadku svoje zdravie, nemáš vlastne nič a že zdravie je to najdôležitejšie, čo v živote potrebuješ. Niektorí ľudia jednoducho taký varovný prst potrebujú. Niekomu sa môže zdať, že moje prvé dve želania sú veľmi sebecké a myslím iba na seba. No ich splnením by sa do môjho života vrátili ľudia, na ktorých myslím deň čo deň. Osoby, ktoré mi boli veľmi blízke a z tohto sveta ešte nemali odísť. A práve preto, aby som nevyzeral ako niekto, komu sú iní ľudia ukradnutí, som si jedno želanie nechal na záver.

Tretím prianím by bolo, aby každý človek na tomto svete, či je dobrý alebo zlý, malý alebo veľký, zdravý alebo chorý, mal takú istú možnosť ako ja. **Mať na udici zlatú rybku, ktorá mu splní tri želania.** A to, ako by ostatní narábali so svojimi želaniami, by mali už iba vo svojich rukách.

Každý však vie, že zlaté rybky existujú iba v rozprávkach... Že svoj osud nezmeníme slovom keby... Ale stále sa môžeme snažiť byť lepšími ľuďmi!

Nikdy nevieš, kedy ťa stretne tvoj posledný deň alebo naopak, kedy nastane posledný deň niekoho iného. A preto, ľudia, žite každý deň tak, ako keby bol váš posledný.

Simon Vepy, III.C

Triedna je fajn!

My IV.A trieda (v školskom roku 2017/2018), chceme venovať náš prvý a posledný príspevok do školského časopisu EKO našej triednej profesorky, **Ing. Jane Sališovej**.

Chceme sa jej poďakovať za štvorročné úsilie, za jej trpezlivosť, podporu a pochopenie, ktoré nám vždy prejavovala. Nikdy sme neboli trieda plná iba vzorných študentov. Spôsobili sme množstvo vrások na tvárach profesorov, ale najviac nás zamrzeli tie, ktoré vznikli na tvári našej triednej.

V očiach má dobrotu, v srdci empatiu, ale navonok vie pôsobiť ako drsná profesorka, ktorá si nenechá skákať po hlave. Taká je/vlastne bola naša triedna. Človek, ktorý by sa pre nás, svojich študentov rozdal.

Pani profesorka, práca s nami nebola vždy príjemná a jednoduchá. Chcelo to pevné nervy a odhodlanie odučiť tých 45 (niekedy dlhých) minút. Ale úspešne ste nás všetkých zvládli doviest' do cieľa. Neraz ste za nás vyriešila problémy. Za to Vám patrí veľké ďakujeme.

Naše odporúčania pre budúcich študentov. Vážte si svoju triednu, pretože na stužkovej naozaj zistíte, čo všetko ste pre ňu znamenali. Môžeme už len povedať: „Prišli sme, videli sme a zvíťazili sme nad štyrmi rokmi v škole!“

P. S. A záväzne sľubujeme, že budeme zdravieť všetkých profesorov aj na ulici!

Naše výroky

Pani profesorka Medňanská:
„Hechtová, a alebo x?“

Lucia Hechtová: „Y!“

Daniel Nestražil: „Lasica a Satinský je jeden človek?“

Pani profesorka Bocmanová:
„Toto sa ma nikto za celé roky neopýtal a to o chvíľu odchádzam do dôchodku.“

Jakub Kuric: „Keď pôjdem robiť za pás, nikto sa ma nebude pýtať, či viem Novomeského...“

Vladimír Tóth: „Som z toho ako Maďar v kukurici.“

Cesta štúdiom cestovného ruchu

Cestovný ruch má na Slovensku veľký potenciál. Hoci nie je v našom okolí najrozvinutejší, predsa len má čo ponúknuť návštevníkom. A tak sme sa ho my, ako 7. ročník cestovného ruchu v našej škole, rozhodli preskúmať a navštíviť rôzne zákutia našej krajiny.

Medzi naše „nosné“ predmety patrili technológie služieb cestovného ruchu, geografia a dejiny kultúry, na ktorých sme získali vedomosti v oblasti stravovania, ubytovania, o cestovných kanceláriách, dopravných a iných službách, ktoré sú predpokladom rozvoja cestovného ruchu na Slovensku. V treťom ročníku sme si založili penzión a na DOD sme pripravili slávnostné tabule pre rôzne príležitosti, ako sú napríklad Vianoce, detská oslava či svadba. Založili sme si aj našu cestovnú kanceláriu Záhorie, s ktorou sme vyhrali školskú súťaž o najlepšiu fiktívnu firmu. Počas DOD na škole sme si skúsili i prácu sprievodcov.

Od odboru obchodná akadémia sme sa líšili aj druhom exkurzií. Absolvovali sme exkurzie po Holíči, kde sme videli megality a kaštieľ. So sprievodcom sem navštívili i Trnavu či Skalicu, ktoré nás uchvátila svojimi pamiatkami. Navštívili sme aj mnoho hotelov po celom Slovensku. Pre nás bol jednoznačne najkrajším Hotel Kempinski v Tatrách, kde sme videli nádherný novomanželský apartmán s výhľadom na Štrbské pleso. Čo by sme boli za cestovateľov, keby

sme zabudli navštíviť unikáty Záhoria, ako sú jaskyňa Driny alebo kúpele Smrdáky. Išli sme aj po stopách dejateľov a naša cesta pokračovala do Uhrovca, kde sa nachádza rodný dom Ľ. Štúra a A. Dubčeka. V Modre sme navštívili múzeum Ľ. Štúra a cintorín, na ktorom je pochovaný. V Pezinku sme sa vo vinohradníckom múzeu oboznámili s výrobou vína v Malokarpatskej vínnej oblasti. Pre

všetkých bude nezabudnuteľná 3-dňová exkurzia do Tatier, kam sme cestovali vlakom do Popradu. Tu sme navštívili mestskú pamiatkovú rezerváciu Špišskú Sobotu. Ako správni turisti sme vyšli na Hrebienok a odtiaľ k Studenovodským vodopádom. Cestou domov sme sa zastavili v prírodovednom múzeu v Liptovskom Mikuláši. Každoročne sme navštevovali veľtrh cestovného ruchu ITF Slovakia tour, kde sme spoznávali regióny Slovenska a ochutnali miestne špeciality nielen zo Slovenska, ale z celého sveta. Tiež sme sa zúčastnili besedy s cestovateľkou, ktorá pracovala dlhé roky v kasíne na najlepších lodiach sveta.

V treťom ročníku sme absolvovali 2-týždňovú prax v podnikoch cestovného ruchu, či už to boli ubytovacie zariadenia, stravovacie podniky, kúpele Smrdáky alebo cestovné agentúry. Získali sme praktické vedomosti a zručnosti, s ktorými môžeme naďalej pracovať a rozvíjať ich aj pri štúdiu na vysokej škole.

Študovať cestovný ruch bolo naozaj výnimočné. Nielenže sme navštívili rôzne zaujímavé mesta, získali mnoho poznatkov z rôznych oblastí, ale sme tieto poznatky aj uplatnili v praxi. Na dni, strávené na exkurziách a veľtrhoch, budeme ešte dlho spomínať.

IV.CR sa lúči...

